

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 16 decembrie 2020, VW/Comisia (T-243/18, nepublicată, EU:T:2020:619), Hotărârea din 16 decembrie 2020, BT/Comisia (T-315/19, nepublicată, EU:T:2020:622), și Hotărârea din 16 decembrie 2020, RN/Comisia (T-442/17 RENV, EU:T:2020:618).
- 2) Respinge acțiunea formulată de VW în cauza T-243/18, acțiunea formulată de BT în cauza T-315/19 și acțiunea formulată de RN în cauza T-442/17 RENV.
- 3) O obligă pe VW ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să le suporte și pe cele efectuate de Comisia Europeană și de Consiliul Uniunii Europene atât în cauza T-243/18, cât și în cauzele C-116/21 P și C-139/21 P.
- 4) O obligă pe BT ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să le suporte și pe cele efectuate de Comisia Europeană și de Consiliul Uniunii Europene atât în cauza T-315/19, cât și în cauzele C-117/21 P și C-138/21 P.
- 5) O obligă pe RN ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să le suporte și pe cele efectuate de Comisia Europeană atât în cauzele F-104/15 și T-442/17 RENV, cât și în cauza C-118/21 P.
- 6) Obligă Comisia Europeană și pe RN la suportarea propriilor cheltuieli de judecată în cauza T-695/16 P.
- 7) Obligă Parlamentul European și Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) la suportarea propriilor cheltuieli de judecată în toate cauzele în care au intervenit în primă instanță și, respectiv, în recursuri, inclusiv, în ceea ce privește Parlamentul European, în cauzele F-104/15 și T-695/16 P.

(¹) JO C 182, 10.5.2021.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 14 iulie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Executarea unui mandat european de arestare emis împotriva lui KL

(Cauza C-168/21) (¹)

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Decizia-cadru 2002/584/JAI – Articolul 2 alineatul (4) – Condiția dublei incriminări a faptei – Articolul 4 punctul 1 – Motiv de neexecutare facultativă a mandatului european de arestare – Verificare de către autoritatea judiciară de executare – Fapte care constituie în parte o infracțiune în temeiul dreptului statului membru de executare – Articolul 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Principiul proporționalității infracțiunilor și a pedepselor]

(2022/C 359/05)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Partea din procedura principală

KL

Cu participarea: Procureur général près la cour d'appel d'Angers

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 alineatul (4) și articolul 4 punctul 1 din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretate în sensul că condiția dublei incriminări a faptei, prevăzută de aceste dispoziții, este îndeplinită în situația în care un mandat european de arestare emis în scopul executării unei pedepse privative de libertate pronunțate pentru fapte care constituie, în statul membru emitent, o infracțiune care impune ca aceste fapte să aducă atingere unui interes juridic protejat în acest stat membru, atunci când aceste fapte constituie de asemenea infracțiune în temeiul dreptului statului membru de executare pentru care atingerea adusă acestui interes juridic protejat nu reprezintă un element constitutiv.
- 2) Articolul 2 alineatul (4) și articolul 4 punctul 1 din Decizia-cadru 2002/584, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299, citite în lumina articolului 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că autoritatea judiciară de executare nu poate refuza executarea unui mandat european de arestare emis în scopul executării unei pedepse privative de libertate, atunci când această pedeapsă a fost aplicată, în statul membru emitent, pentru săvârșirea, de către persoana căutată, a unei infracțiuni unice compuse din mai multe fapte dintre care numai o parte constituie infracțiune în statul membru de executare.

(¹) JO C 228, 14.6.2021.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 iulie 2022 – Comisia Europeană/Republica Polonă și alții

(Cauza C-207/21 P) (¹)

[Recurs – Anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2017/1442 – Articolul 16 alineatele (4) și (5) TUE – Articolul 3 alineatele (2) și (3) din Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii – Aplicare *ratione temporis* – Reguli de vot ale Consiliului – Majoritate calificată]

(2022/C 359/06)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: Ł. Habiak, K. Herrmann, R. Tricot și C. Valero, agenți)

Celelalte părți din procedură: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent), Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Franceză, Ungaria, Regatul Suediei (reprezentanți: inițial de H. Eklinder, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev și O. Simonsson, ulterior de H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev și O. Simonsson agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Comisia Europeană suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Republica Polonă.

(¹) JO C 206, 31.5.2021.